

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 marca 2013 r.

DOLiS/DEC- 347/13/19060,19061,19063,19065

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku Pana C.R. o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi na przetwarzanie jego danych osobowych przez L. S.A., B. Sp. z o.o. oraz K. Sp. z o.o. (dawniej: K. Sp.j.), rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 21 maja 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-443/12/31251,31259, 31266,31270) o odmowie uwzględnienia wniosku,

- 1) uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie przetwarzania danych osobowych Pana C.R. przez B. Sp. z o.o. i w tym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku,**
- 2) w pozostałym zakresie utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] października 2011r. wpłynęła skarga Pana C.R., zwanego dalej Skarżącym, na naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej też ustawą, przez z L. S.A., zwaną dalej Spółką. Skarżący wskazał, że w lutym 2008 r. zawarł ze Spółką umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, a przed upływem okresu jej obowiązywania, tj. w dniu [...] lutego 2009 r., stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003r. Nr 124, poz.1152 ze zm.), zwaną dalej ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych, skierował do Spółki oświadczenie o wypowiedzeniu polisy OC nr [...]. Skarżący podniósł, że w opinii Spółki wypowiedzenie umowy dotarło po upływie terminu przewidzianego w przepisach ww. ustawy, tym samym umowa ubezpieczenia uległa przedłużeniu na kolejny rok. Jednocześnie Spółka skierowała do Skarżącego wezwanie do zapłaty, domagając się uregulowania nieopłaconej składki. Według Skarżącego skutecznie rozwiązał on umowę ubezpieczenia, dlatego uznał roszczenie Spółki o zapłatę składki OC za bezzasadne i go nie zaspokoił. Skarżący podniósł, że Spółka „pomimo obowiązku nieudostępniania danych osobowych podmiotom trzecim”

przekazała jego dane osobowe „spółce B. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą [...] oraz podmiotowi, którego danych skarżący nie posiada. Udostępnienie danych osobowych przez skarżonego doprowadziło do podejmowania przez w/w podmioty działań mających na celu zastraszenie skarżącego oraz utrudniło jego funkcjonowanie”. Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o nakazanie Spółce przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez nieudostępnianie jego danych osobowych osobom trzecim.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, ustalił co następuje.

1. W lutym 2008 r. Skarżący zawarł ze Spółką umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego.
2. Spółka podała w złożonych w sprawie wyjaśnieniach, że przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 24 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w celu wykonania umowy ubezpieczenia. Spółka przetwarza ww. dane w zakresie: imię, nazwisko, data urodzenia, płeć, numer PESEL, adres zamieszkania/adres zameldowania, numer telefonu, adres e-mail oraz stan cywilny.
3. Spółka wyjaśniła, że pismo Skarżącego o wypowiedzeniu ww. umowy wpłynęło do Spółki w dniu [...] lutego 2009 r., „podczas gdy ostatnim możliwym terminem gwarantującym skuteczność wypowiedzenia był dzień [...] lutego 2009 roku”, dlatego na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych została zawarta pomiędzy Spółką a Skarżącym kolejna umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.
4. Spółka wyjaśniła, że do dnia [...] czerwca 2011 r. przetwarzała dane osobowe Skarżącego także w celu dochodzenia należnych jej roszczeń. Po tym dniu Spółka dokonała przelewu wierzytelności należnych od Skarżącego i zaprzestała w ww. celu przetwarzać jego dane osobowe.
5. Spółka zawarła z K. Sp. z o.o. (dawniej K. Sp. j.), zwaną dalej K., w dniu [...] stycznia 2009 r. umowę na obsługę windykacyjną na czas określony do dnia [...] czerwca 2009 r. (kopia w aktach sprawy – k.19-23). Aneksem nr 1 z dnia [...] maja 2009 r. (k. 24-25) przedłużono okres jej obowiązywania do dnia [...] września 2009 r., a aneksem nr 2 z dnia [...] sierpnia 2009 r. (k. 26-27) na czas nieokreślony. Dnia [...] czerwca 2010r. zawarto aneks nr 4, obowiązujący do dnia [...] sierpnia 2010 r. (k. 28-29).
6. Spółka zawarła z K. w dniu [...] stycznia 2009 r. umowę o powierzeniu przetwarzania danych osobowych (kopia w aktach sprawy – k.33-39) w celu realizacji postanowień umowy na obsługę windykacyjną, tj. w celu wykonywania przez K. czynności zgodnych z przepisami prawa, zmierzających do odzyskania od dłużników Spółki należności z tytułu zawartych umów ubezpieczenia (§ 3 ust. 1). Umowa została zawarta na czas nieokreślony (§ 14 ust. 1). W dniu [...] czerwca 2010 r. podpisano do niej aneks (k. 40) obowiązujący do dnia [...] sierpnia 2010 r., który stanowił o możliwości przetwarzania przez K. powierzonych danych osobowych w siedzibie Spółki.
7. Spółka wyjaśniła, że udostępniła dane osobowe Skarżącego do K. dnia [...] lipca 2009 r. na podstawie art. 3 ust. 6 w zw. z art. 3 ust. 4 pkt 5 lit. a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych oraz na podstawie ww. umowy o powierzeniu przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych. Dane te przekazano w zakresie: imię, nazwisko, nr PESEL, adres korespondencyjny/zameldowania, nr telefonu, nr rejestracyjny pojazdu w celu

przeprowadzenia postępowania windykacyjnego na rzecz Spółki. Zakres ten jest zgodny z § 3 ust. 2 ww. umowy.

8. K. wyjaśniła, że przetwarzała dane osobowe Skarżącego od lipca 2009 r. do grudnia 2009 r. oraz że aktualnie ich nie przetwarza. Dane te były przetwarzane w zbiorze danych osobowych, których administratorem jest Spółka, w zakresie: imię i nazwisko, PESEL, adres zameldowania i adres korespondencyjny, numer telefonu. Dane te zostały powierzone K. na podstawie art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych oraz zawartej ze Spółką dnia [...] stycznia 2009 r. umowy o powierzeniu danych osobowych w celu dochodzenia wierzytelności Spółki. K. podała, że umowa została zawarta „na czas nieokreślony i trwa do dzisiaj” (pismo K. z dnia [...] marca 2012 r.). K. nie udostępniała danych osobowych Skarżącego innym podmiotom.
9. Spółka wyjaśniła, że przekazała dane osobowe Skarżącego do B. Sp. z o.o., zwanej dalej B., dnia [...] czerwca 2011 r. na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) i na podstawie łączącej te spółki umowy sprzedaży wierzytelności z dnia [...] czerwca 2011 r. (kopia w aktach sprawy – k. 41-51, 70-80) w celu dochodzenia od Skarżącego należności, tj. uiszczenia przez niego wymagalnych składek z tytułu ww. umowy ubezpieczenia.
10. B. wyjaśniła, że pozyskała dane osobowe Skarżącego od Spółki na podstawie ww. umowy sprzedaży wierzytelności, na mocy której nabyła od Spółki przysługujące ubezpieczycielowi wierzytelności pieniężne wobec ubezpieczonych, w tym wierzytelność wobec Skarżącego z tytułu niezapłaconej składki za umowę ubezpieczenia nr [...] z dnia [...] lutego 2009 r. Zakres pozyskanych danych obejmował: imię i nazwisko, adres zamieszkania, nr PESEL, płeć, numer telefonu, dane pojazdu, dane dotyczące zadłużenia (numer polisy, kwota zadłużenia, data startu polisy i data końca polisy). Wskazano, że B. przetwarza ww. dane osobowe Skarżącego w zbiorze B. na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych w celu administrowania tymi danymi i dochodzenia od niego roszczeń wymagalnych. Zakres przetwarzanych danych obejmuje: imię i nazwisko, PESEL, płeć, adres zamieszkania, nr telefonu, dane pojazdu, dane dotyczące zadłużenia (numer polisy, kwota zadłużenia, data startu polisy i data końca polisy).
11. B. wyjaśniła, że w celu uzyskania spłaty ww. wierzytelności skierowała w dniu [...] lipca 2011 r. przeciwko Skarżącemu do Sądu Rejonowego w T. powództwo o zapłatę i że sprawa aktualnie się toczy (sygn. akt [...]) (pismo B. z dnia [...] marca 2012 r.).
12. B. udostępniła dane osobowe Skarżącego Kancelarii Prawnej [...] w celu dochodzenia przez ten podmiot w imieniu B. w postępowaniu sądowym należności nabytej przez B. wobec Skarżącego z tytułu niezapłaconej składki za ww. umowę ubezpieczenia. Przekazano dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię i nazwisko, nr PESEL, płeć, adres zamieszkania, nr telefonu, dane pojazdu, dane dotyczące zadłużenia (numer polisy, kwota zadłużenia, data startu polisy i data końca polisy). Wskazano, że podstawę prawną udostępnienia stanowiły art. 31 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor decyzją administracyjną z dnia 21 maja 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-443/12/31251,31259,31266,31270) odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego. Decyzja została mu doręczona dnia [...] maja 2012 r.

W dniu [...] czerwca 2012 r. (w ustawowym terminie) do Biura GIODO wpłynął (nadany w dniu [...] czerwca 2012 r.) wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Według Skarżącego Spółka nie miała prawa uznać go za swego dłużnika i przekazywać jego danych osobowych. Skarżący podniósł: „Wypowiedzenie [umowy ubezpieczenia – przyp. GI] wysłałem za potwierdzeniem [...].02.2009 r.”. Według Skarżącego: „Spółka wiedziała, że roszczenia

są bezzasadne proponując opłatę w wysokości [...] zł /pismo 2009.05.[...] (...) W piśmie z [...] lipca 2009 r. żądano wpłaty [...] zł, a nie zapłaty całej polisy więc było oczywiste, że nie są pewni zasadności roszczeń w stosunku do mnie (...). Biorąc pod uwagę powyższe fakty, jak również postanowienie Sądu Rejonowego L. VI Wydział Cywilny z dnia [...].10.2011 stwierdzające skuteczne wniesienie sprzeciwu do wydanego nakazu zapłaty z powództwa B. Sp. z o.o. z siedzibą [...] oraz prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w T. Wydział I Cywilny oddalające roszczenie B. Sp. z o.o., uznać należy, że nie było oczywistym uznanie mnie przez Spółkę L. za dłużnika i przekazania moich danych osobowych”. Skarżący podniósł, że z ww. decyzji wynika, że Spółka „zawarła Umowę z K. powierzenia danych osobowych i obsługę windykacyjną (...) Umowa obowiązywała od [...] stycznia 2009 r. do [...] września 2009 r. Dlaczego zatem K. nękała mnie pismami również po tym terminie. /pismo z dnia [...].10.2009 r. i [...].10. 2009 r. (...)”. Skarżący podniósł, że Spółka „przeniosła według niej wymagalną wierzytelności na B. L. nie miał postanowienia Sądu w tej sprawie więc skąd ta wymagalna wierzytelność. Sąd prawomocnie potwierdził, że nie było wierzytelności wymagalnej, dlatego moim zdaniem udostępnienie moich danych osobowych na rzecz B. było bezprawne”. W uzupełniającym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. Skarżący podniósł, że Spółka zawarła z K. umowę o powierzeniu przetwarzania danych osobowych w dniu [...] stycznia 2009 r. w celu świadczenia usług windykacyjnych na rzecz Spółki wobec niego, podczas gdy w tym dniu „miałem opłacone ubezpieczenie OC, a spór dotyczył ubezpieczenia OC na kolejny rok od [...].02. 2009 r. (...) przekazanie moich danych osobowych w dniu [...] stycznia 2009 r. nie miało uzasadnienia (...) i moim zdaniem [m było] bezprawne”.

W toku postępowania prowadzonego przez Generalnego Inspektora w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący przesłał do Biura GIODO kopię postanowienia Sądu Rejonowego L. VI Wydział Cywilny z dnia [...] października 2011 r. (sygn. akt [...] w sprawie z powództwa B. Sp. z o.o. przeciwko Skarżącemu, mocą którego sąd stwierdził skuteczne wniesienie przez Skarżącego sprzeciwu i utratę w całości mocy nakazu zapłaty wydanego przeciwko niemu w dniu [...] września 2011 r. przez ww. sąd w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Ponadto przekazano sprawę do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego w T. Wydział I Cywilny, który wyrokiem z dnia [...] marca 2012r. (sygn. akt [...]): I. oddalił powództwo B. Sp. z o.o. przeciwko Skarżącemu o zapłatę kwoty [...] zł, II. zasądził od tej spółki na rzecz Skarżącego zwrot kosztów postępowania, a następnie postanowieniem z dnia [...] maja 2012 r. nadał temu wyrokowi klauzulę wykonalności w odniesieniu do pkt II.

W związku z powyższym Generalny Inspektor zwrócił się o dodatkowe wyjaśnienia do L., K. Sp. z o.o. i B.

K. Sp. z o.o. wyjaśniła, że pozyskała dane osobowe Skarżącego w dniu [...] lipca 2009 r. do obsługi windykacyjnej. Po dniu [...] września 2009 r. spółka przetwarzała te dane na podstawie umowy o powierzeniu przetwarzania danych osobowych z dnia [...] stycznia 2009 r. zawartej na czas nieokreślony i umowy na obsługę windykacyjną z dnia [...] stycznia 2009r. zawartej na czas określony do dnia [...] czerwca 2009 r., przedłużonej w dniu [...] maja 2009 r. aneksem do ww. umowy do dnia [...] września 2009 r., następnie przedłużonej w dniu [...] sierpnia 2009 r. kolejnym aneksem do ww. umowy na czas nieokreślony. K. zaprzestała przetwarzania ww. danych „po zakończeniu »okresu obsługi« wynoszącego 120 dni tj. [...].11.2009r. Zakończenie obsługi dokonywane było w formie zamknięcia sprawy kodem zamknięcia w systemie informatycznym K.,

następnie rozliczenia się z L. S.A. z wykonanego zlecenia i ostatecznie trwałego usunięcia danych z systemów K.”.

L. podniosła, że nie jest prawdą, jakoby umowa pomiędzy tą spółką a K. Sp. z o.o. obowiązywała tylko do dnia [...] września 2009 r., bo została przedłużona w dniu [...] sierpnia 2009 r. na czas nieokreślony. Wg Spółki orzeczenia sądowe, na które powołuje się Skarżący, zostały wydane z powództwa B. Sp. z o.o. „i nie mogą one mieć wpływu na legalność przetwarzania danych przez L., ponieważ w tym czasie L. nie przetwarzało już danych osobowych Skarżącego w celu dochodzenia należności. Nie mogą one skutkować również uznaniem, że przekazanie danych osobowych Skarżącego firmie B. Sp. z o.o. było pozbawione przesłanek legalności”.

B. wyjaśniła w piśmie z dnia [...] października 2012 r., że obecnie przetwarza dane osobowe Skarżącego w zbiorze B. w zakresie: imię, nazwisko, adres zamieszkania, płeć, nr PESEL, dane dotyczące zadłużenia (nr polisy, kwota zadłużenia, data startu polisy i data końca polisy) na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Dane te Spółka przechowuje w postaci dokumentacji papierowej dotyczącej wierzytelności, w tym dokumentacji związanej z procesem sądowym przed Sądem Rejonowym w T. Wydział I Cywilny (sygn. akt [...]) „oraz rejestrach powiązanych jak np. rejestr nadanej korespondencji. Zachowanie dokumentacji jest niezbędne dla zabezpieczenia się (...) Spółki przed ewentualnymi roszczeniami cywilnoprawnymi Skarżącego, w tym także o zapłatę zasądzonych Skarżącemu kosztów procesu, oraz ze względów podatkowych (udokumentowanie podstawy zapłaty kwoty tytułem przyznanych Skarżącemu przez Sąd Rejonowy w T. kosztów procesu). (...) zgodnie z wyrokiem Sądu z dnia [...] marca 2012r. powództwo wytoczone przez B. Sp. z o.o. zostało oddalone i na rzecz pozwanego (Skarżącego) zostały przyznane koszty postępowania, po opłaceniu których sprawa Skarżącego została wykasowana z systemu informatycznego, w którym przetwarzane były dane osobowe przez Kancelarię Prawną [...], której powierzono na podstawie art. 31 ustawy oraz ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych dane Skarżącego, a wszelka dokumentacja dotycząca sprawy została zwrócona do B. Sp. z o.o. protokołem zwrotu dokumentacji z dnia [...] kwietnia 2012r. (...) dane osobowe Skarżącego przetwarzane były przez Kancelarię Prawną [...] także w systemie informatycznym służącym do ewidencji działań sądowych i egzekucyjnych i z systemu tego zostały bezpowrotnie wykasowane(...). standardową procedurą postępowania w przypadku wierzytelności, w których doszło do oddalenia przez Sąd powództwa jest usuwanie danych osobowych z systemu informatycznego po rozliczeniu sprawy, za które to rozliczenie uznaje się zwrot kosztów procesu. Pozostawiona zostaje jedynie dokumentacja dotycząca przebiegu sprawy (...)”.

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 21 maja 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-443/12/31251,31259, 31266,31270) jest prawidłowe, za wyjątkiem podstawy prawnej przetwarzania obecnie danych osobowych Skarżącego przez B. i jedynie w tym zakresie argumenty zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy uzasadniają konieczność zmiany tej decyzji.

Generalny Inspektor prawidłowo uznał w zaskarżonej decyzji, że poza kompetencjami organu pozostaje rozstrzygnięcie, czy powstało zobowiązanie wymagalne po stronie Skarżącego i czy Spółka zasadnie uznała Skarżącego za swego dłużnika, w następstwie czego podjęła wobec niego czynności windykacyjne. Kwestia istnienia lub braku zobowiązania wymagalnego z tytułu umowy wiążącej strony jest – zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U.

Nr 43 poz. 296 ze zm.) – sprawą cywilną i powinna być rozpatrywana w postępowaniu prowadzonym przez sąd powszechny. Wyłącznie ten organ jest właściwy do dokonania oceny, czy dochodzone od Skarżącego należności są bezsporne co do zasady i wysokości.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 stycznia 2010 r. (sygn. II SA/Wa 1069/09) orzekł: „(...) organ nie mógł się wypowiedzieć w kwestii istnienia, bądź nieistnienia długu, jak i obowiązku jego zwrotu. Dla Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zawarta umowa powinna być czynnością prawną nie podlegającą jego ocenie, wywołującą skutki prawne do czasu, dopóki nie zostanie zakwestionowana w formie i trybie przewidzianym przez prawo. Uznanie skarżącego przez uczestnika postępowania (...) za jego dłużnika nie mogło podlegać jakiegokolwiek kontroli ze strony Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Organ nie mógł badać zasadności roszczeń, zobowiązany był natomiast uwzględnić okoliczność istnienia roszczeń, jako jednego z elementów stanu faktycznego sprawy”. WSA w Warszawie w wyroku z dnia 6 lipca 2006 r. (sygn. akt II SA/Wa 2226/05) orzekł, że „dopóki ważność umowy nie zostanie podważona we właściwym trybie i formie, umowa stanowi dokument wywołujący określone skutki prawne podlegające także ocenie w świetle ustawy o ochronie danych osobowych”.

Generalny Inspektor w tej sprawie zbadał, czy u podstaw przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego i udostępnienia ich innym podmiotom, znajdowała się jedna z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Stanowi on, że przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Katalog ww. przesłanek jest zamknięty, są one co do zasady równoprawne, każda ma charakter autonomiczny i niezależny, co oznacza, że spełnienie jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Nie można więc przy braku zgody osoby, której dane dotyczą, uznać, że administrator danych przetwarza jej dane osobowe bez podstawy prawnej, naruszając przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, bo racjonalny ustawodawca dopuścił możliwość przetwarzania danych także na mocy innych przesłanek. Przetwarzaniem danych – zgodnie z art. 7 pkt 2 ww. ustawy – są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Podstawę przetwarzania danych osobowych przez zakłady ubezpieczeń stanowią ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66 ze zm.) oraz wydane na jej podstawie akty wykonawcze, co oznacza spełnienie przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. W oparciu o te przepisy zakłady ubezpieczeń gromadzą dane osobowe klientów w związku z zawieraniem i realizacją umów ubezpieczenia (art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy). Natomiast zasady zawierania i wykonywania umów obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych określa ww. ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego na podstawie zawartej w 2008 r. umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, która nie została wypowiedziana przez Skarżącego skutecznie w 2009 r., a w rezultacie doszło do zawarcia nowej umowy tego typu. Przedłużenie *ex lege* umowy ubezpieczenia odpowiedzialności OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wynika z art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, wg którego, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. W myśl ust. 2 ww. przepisu zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, m.in. jeżeli nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych (pkt 1).

Odnosząc się do udostępnienia danych osobowych Skarżącego przez Spółkę na rzecz K., należy wskazać, że Spółka – jako administrator danych osobowych Skarżącego – zawarła z K. umowę na obsługę windykacyjną oraz umowę o powierzeniu przetwarzania danych osobowych.

Podkreślenia wymaga, że ustawa o ochronie danych osobowych reguluje też status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe w jego imieniu. W myśl art. 31 ust. 1 ustawy administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. Podmiot ten może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2), jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (ust. 3). Zaznaczenia wymaga, że udostępnienie danych osobowych na podstawie umowy powierzenia przetwarzania danych nie powoduje zmiany administratora danych i nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

W ocenie GODO umowa o powierzenie przetwarzania danych osobowych zawarta pomiędzy Spółką a K. wypełniała przesłanki z art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, gdyż została zawarta w formie pisemnej i określała zakres i cel powierzonych do przetwarzania danych.

Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, że powyższe działania Spółki, realizowane za pośrednictwem K., były dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. pkt 5 w związku z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, który za prawnie usprawiedliwiony cel uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej przez administratora danych.

Windykację wierzytelności należy uznać za realizację przez administratora danych prawnie usprawiedliwionego celu, który obejmuje prawo do uzyskania od dłużnika należnego świadczenia. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OSP 2/2005), odnosząc się do art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, stwierdził, że: „Za taki prawnie usprawiedliwiony cel już sama ustawa uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2)”. W ocenie NSA uzasadnione jest twierdzenie, że przekazywanie danych w celu dochodzenia roszczeń wynika z art. 23 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy. Ponadto w wyroku z dnia 18 marca 2008 r. (sygn. akt I OSK 454/07) NSA orzekł: „W pojęciu dochodzenia roszczeń mieści się również windykacja należności”.

Podkreślenia wymaga fakt, że aktualnie K. nie przetwarza danych osobowych Skarżącego, a czynności windykacyjne podejmowała wobec Skarżącego wyłącznie w imieniu i na rzecz Spółki.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że wobec bezskutecznego dochodzenia roszczeń, w tym również za pośrednictwem K., Spółka zawarła umowę sprzedaży wierzytelności z B. na podstawie art. 509 Kodeksu cywilnego. Stosownie do tego przepisu wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Na podstawie ww. umowy Spółka przeniosła na B. wymagalną wierzytelność w celu dochodzenia należności z tytułu nieuiszczonych składek przez Skarżącego w związku z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i w związku z tym udostępniła jego dane osobowe. B. przetwarzała dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych w celu administrowania tymi danymi i dochodzenia od niego roszczeń wymagalnych i w związku z tym na podstawie art. 31 tej ustawy udostępniła je Kancelarii Prawnej [...] w celu dochodzenia przez ten podmiot w imieniu B. w postępowaniu sądowym należności nabytej przez B. wobec Skarżącego z tytułu niezapłaconej składki za ww. umowę ubezpieczenia.

Według stanu faktycznego ustalonego na dzień wydania zaskarżonej decyzji B. w celu uzyskania spłaty ww. wierzytelności skierowała w dniu [...] lipca 2011 r. przeciwko Skarżącemu do Sądu Rejonowego w T. powództwo o zapłatę i postępowanie o sygn. akt [...] wtedy się toczyło. Natomiast w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy Skarżący przesłał do Biura GODO kopię wyroku Sądu Rejonowego w T. Wydział I Cywilny z dnia [...] marca 2012r. (sygn. akt [...]), mocą którego sąd: I. oddalił powództwo B. Sp. z o.o. przeciwko Skarżącemu o zapłatę kwoty [...] zł, II. zasądził od tej spółki na rzecz Skarżącego zwrot kosztów postępowania, a następnie postanowieniem z dnia [...] maja 2012 r. nadał temu wyrokowi klauzulę wykonalności w odniesieniu do pkt II. W związku z powyższym Kancelaria Prawna zaprzestała przetwarzania danych osobowych Skarżącego, a wszelka dokumentacja dotycząca sprawy została zwrócona do B.

Aktualnie B. przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy w celu archiwalnym „w postaci dokumentacji papierowej dotyczącej wierzytelności, w tym dokumentacji związanej” z ww. procesem sądowym „oraz rejestrach powiązanych jak np. rejestr nadanej korespondencji. Zachowanie dokumentacji jest niezbędne dla zabezpieczenia się (...) Spółki przed ewentualnymi roszczeniami cywilnoprawnymi Skarżącego, w tym także o zapłatę zasądzonych Skarżącemu kosztów procesu, oraz ze względów podatkowych (udokumentowanie podstawy zapłaty kwoty tytułem przyznanych Skarżącemu przez Sąd Rejonowy w T. kosztów procesu)”.

Podkreślenia wymaga, że okoliczność oddalenia przez ww. sąd powszechny powództwa B. przeciwko Skarżącemu pozostaje bez wpływu na ocenę przez Generalnego Inspektora legalności udostępnienia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego na rzecz B. w związku z ww. umową sprzedaży wierzytelności.

W związku ze zmianą podstawy prawnej przetwarzania obecnie przez B. danych osobowych Skarżącego (uprzednio art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, obecnie jej art. 23 ust. 1 pkt 2) konieczne jest uchylene zaskarżonej decyzji w tym zakresie. Ponieważ jednak aktualne przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez tę spółkę nadal znajduje uzasadnienie w jednej

z przesłanek dopuszczalności tego procesu wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, należy w tym aspekcie odmówić uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W pozostałym zakresie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko wyrażone w decyzji administracyjnej z dnia 21 maja 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-443/12/31251,31259,31266,31270).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).